

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 259
Tarih: 14.12.2015

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

442 sayılı Köy Kanununda değişiklik yapılması hakkında kanun teklifi gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini yapılmasını arz ederim.

Müslüm DOĞAN
İzmir Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon				
Esas Komisyon	İşleri			
Tarih:	07 Ocak 2016		E.No: 2/437	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gen.Sek.
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
14 Aralık 2015
Numara:

1241

TBMM GENEL EVRAK
14 Aralık 2015
No: 11001

GENEL GEREKÇE

Bu amaçla **"442 SAYILI KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ "HAZIRLANMIŞTIR.**

Devlet anlayışı olarak; egemen mezhep (Sünni) anlayışı; Osmanlıdan devralınan bir anlayış olmakla birlikte, yeni sistem olan cumhuriyetin egemen ulus ve egemen inanç sistemi de asimilasyondaki kararlılığı nedeniyle her köye zorunlu cami yapımının hukuki gerekçesini oluşturmak üzere yasal düzenleme yapmıştır. (442 sayılı köy kanunu)

Geçmişten, günümüz yaşamına kadar, halkları köleleştirerek onları kültürlerinden uzaklaştırmak, kimliksizleştirmek, asimilasyona tabi tutarak yok etme anlayışı "Anadolu'yu İslamlaştırma ve Türkleştirme" projesinin bir gereği olarak kabul edilmiştir.

Egemen Sünni Osmanlı Devlet geleneğini devralan cumhuriyetin ilk yıllarında, 18 Mart 1924 tarihinde kabul edilen 442 sayılı Köy Kanunun da Köy tüzel Kişiliği hukuk tanımından çıkartılarak, tek ve egemen inanç sisteminin bir gereği olarak Sünni bir yorumda bulunulmuştur.

Söz konusu kanunun 2. Maddesinde Köy tanımı "Cami, otlak, yaylak, baltalık gibi ortak malları bulunan, toplu veya dağınık evlerde oturan insanlar, bağ ve bahçe, tarlalarıyla birlikte bir köy teşkil ederler." Denilmektedir. Camisi olmayan gayrimüslim, Ermeni, Alevi, Ezidi köyleri köy tanımının dışında tutulmuşlardır. Tüzel kişilik tanımının Sünnileştirilmesi bile başlı başına bir asimilasyon kaygısını içermekte ve bu durum kabul edilemez niteliktedir.

Alevi inancı ve öğretisini kendilerine bir yaşam biçimi olarak seçen insanların camii'yi inanç ve öğretilerinin ibadet alanı olarak görmedikleri hususu tartışmasız bir gerçek iken tanımlamanın camii ile sınırlandırılması tesadüf olduğu hususu gerçekçi değildir. Mevcut hukuki durum Anadolu'da ki farklı etnik ve farklı inanç grubundaki insanların yok saymak anlamına gelmektedir.

1924 yılında çıkartılan 442 sayılı Köy Kanununda **" Köylünün mecburi işleri şunlardır"** Başlığı altında; madde 13'ün 14. Fıkrasında **"Köyde bir Mescid yapmak, (yeniden yapılacaksa köy meydanının bir tarafına yapılacaktır.)**denilmektedir. Burada da yine tekçi egemen sünni bir devlet anlayışı açıkça ortaya konmaktadır.

Alevi köyleri başta olmak üzere zorunlu cami yapımının hukuki alt yapısını oluşturan yasanın bu maddesi açık olarak farklı inançtaki insanları kurumları vasıtasıyla Müslümanlaştırma çabasıdır. Alevi köylerine cami yapımı hala çeşitli gerekçelerle (Altyapı hizmetleri talep edildiğinde köye cami yapımının kabulü şartı çoğu kez gündeme kaymakamlar tarafından şart koşulmuştur.)

Bir sera çiçekçiliği olarak ifade edilen özgün alevi inancı ve öğretici inançların kurumlarına saygı duymakta ve ibadet yeri olarak ta cemevini kabul etmektedirler. Artık cemevleri meşru bir zeminde bir inanç kurumu olarak yerini almıştır.

**442 SAYILI KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN
TEKLİFİ**

MADDE 1- 442 sayılı Köy Kanunu'nun 2. Maddesindeki " Camii" ibaresi maddeden çıkarılmıştır.

MADDE 2- 442 SAYILI Köy Kanunu'nun 13 üncü maddesinin 14 üncü fıkrası kanundan çıkarılmıştır.

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.